

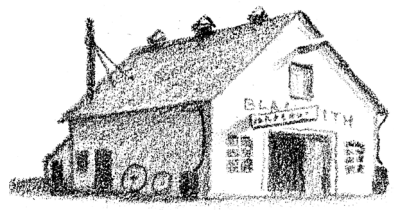
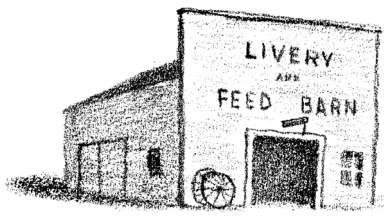
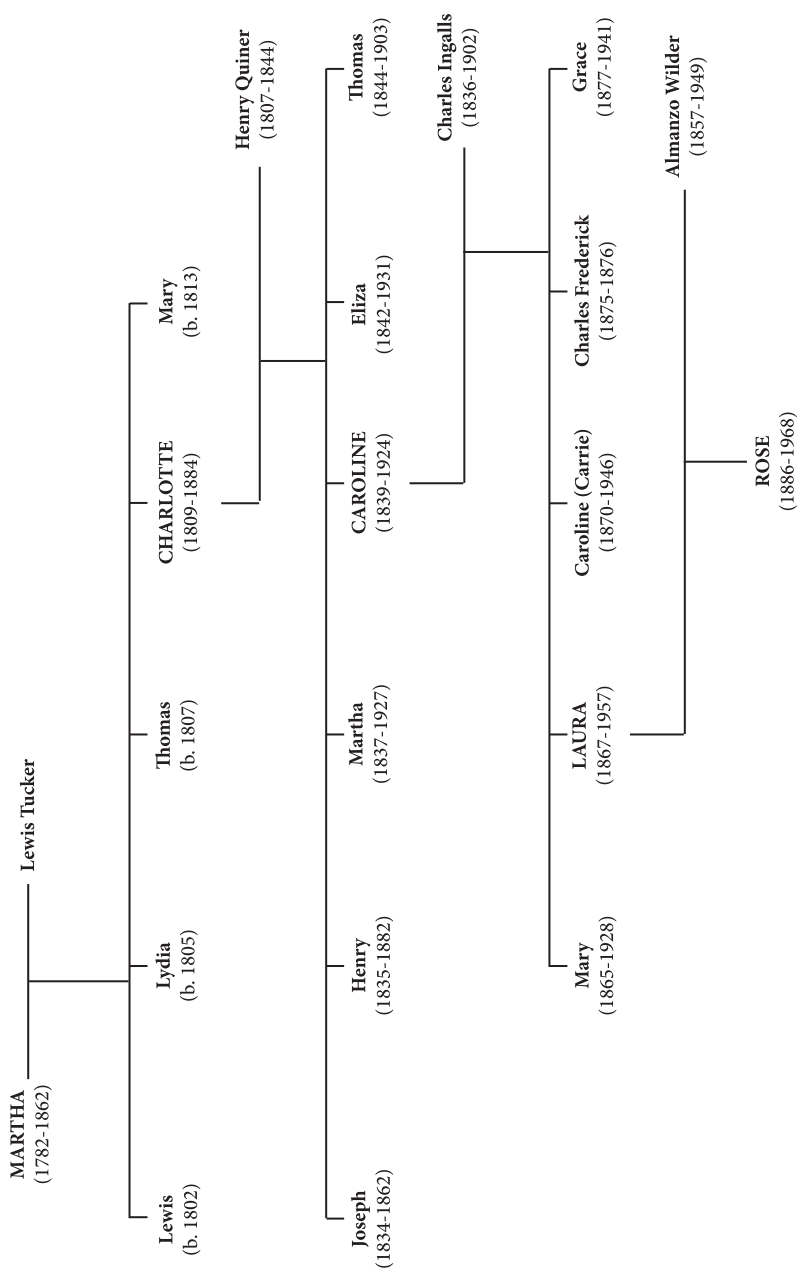

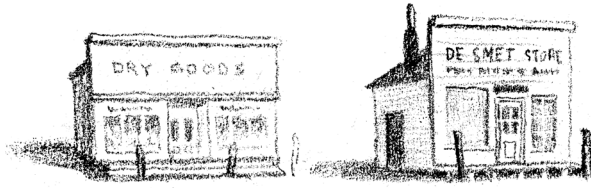
MỤC LỤC

Điều bất ngờ	9
Mùa xuân trên khu đất	11
Con mèo nhỏ	28
Những ngày hạnh phúc	37
Làm việc ngoài thị trấn	46
Tháng hoa hồng	58
Chín đô la	68
Mồng Bốn tháng Bảy	75
Bầy chim sáo	100
Mary vào trường Cao đẳng	122
Cô Wilder dạy học	139
Mùa đông ấm áp	152
Những ngày đi học	160

Bị đuổi về sớm	166
Sở giáo dục thăm lớp	181
Những tấm danh thiếp	202
Tiệc họp mặt	220
Sinh hoạt văn học	229
Vòng xoay hoan hỉ	241
Tiệc mừng sinh nhật	261
Những ngày bốc đồng	273
Con bão tháng Tư	285
Niên học mới bắt đầu	289
Triển Lãm Học Đường	306
Chuyện bất ngờ cuối năm	323

PHẢ HỆ GIA ĐÌNH

Điều bất ngờ

Buổi chiều kia, trong bữa ăn, ba hỏi, “Laura, con muốn làm việc ngoài thị trấn không?” Laura sửng sốt, không nói nên lời. Mọi người trong nhà cũng vậy, ngồi bất động như thể đang bị đông cứng. Đôi mắt xanh của Grace nhìn chăm chăm qua thành cốc thiếc, hàm răng Carrie khựng lại lúc cắn chặt miếng bánh mì, bàn tay Mary đang cầm nĩa dừng lại giữa không trung. Vòi nước trà má đang rót chảy tràn ngập miệng ly của ba. Má kịp thời đặt ấm trà xuống.

“Anh vừa mới nói gì thế Charles?” Má hỏi.

“Anh hỏi Laura có muốn làm việc ngoài thị trấn không,” ba đáp lời.

“Việc làm à? Cho con gái ư? Ngoài thị trấn à?” Má nói, “Sao, kiểu cái việc...” Rồi má nói nhanh, “Không,

Charles à, em không để cho Laura ra ngoài quán trọ làm việc với đủ hạng người lạ như thế đâu.”

“Ai đã nói thế nào?” Ba vặn lại. “Ngày nào anh còn sống, không một đứa con gái nào của mình sẽ phải làm mấy việc đó.”

“Dĩ nhiên không rồi,” má xin lỗi. “Anh làm em quá bất ngờ. Còn việc làm nào khác ngoài đó nữa? Laura thì chưa đủ tuổi để đi dạy học.”

Trong vòng một phút, trước khi ba kịp giải thích mọi việc, Laura nghĩ đến thị trấn và khu đất, nơi mà cả nhà đang sống bộn rộn nhưng thật vui vẻ trong mùa xuân này, cô không muốn có sự thay đổi nào khác, cũng không muốn đi làm ngoài thị trấn.

Mùa xuân trên khu đất

Sau cơn bão tuyết tháng Mười mùa thu trước, cả nhà đã phải dọn ra sống ở thị trấn một thời gian trong lúc Laura đi học ngoài đó. Những trận bão tuyết khiến nhà trường phải đóng cửa. Suốt mùa đông đặng đặng đó, bão tuyết gào hú giữa những ngôi nhà đóng kín cửa, cản trở sự đi lại, ngày qua ngày, đêm nói đêm mịt mù, không một giọng nói hoặc một tia sáng nào lọt qua màn tuyết xoáy cuồng.

Suốt mùa đông dài, cả nhà tụm trong khu bếp nhỏ, vừa lạnh vừa đói, làm việc quần quật trong tấm tối, giá rét, cố bện đủ củ khô để giữ lửa, và nghiền lúa mì trong cối xay cà phê làm bánh ăn trong ngày.

Trọn mùa đông đặng đặng đó, hi vọng duy nhất là mùa đông rồi cũng sẽ phải chấm dứt, bão tuyết rồi sẽ ngừng hẳn, mặt trời rồi sẽ chiếu sáng ấm áp trở lại, cả

nhà Laura sẽ rời khỏi thị trấn và lại được trở về sống trên khu đất được cấp.

Bây giờ mùa xuân đã đến. Thảo nguyên Dakota trải dài ấm áp, rạng ngời dưới ánh nắng rực rỡ, hết như nó chưa bao giờ bị vùi dưới tuyết và gió bão suốt mùa đông khắc nghiệt kia. Thật hạnh phúc biết bao khi được trở về khu đất của mình. Laura không ước ao gì hơn là việc được ra ngoài thiên nhiên. Cô cảm thấy như thể có tưới đấm bao nhiêu nắng ấm vào xương tủy cũng chẳng bao giờ đủ.

Vào những bình minh, lúc cô ra giếng bên bờ đầm múc thùng nước mới, mặt trời vươn cao trong sắc màu lộng lẫy. Bầy chiến chiến thảo nguyên bay lượn, lú lo, vút lên từ những cọng cỏ đẫm sương. Thỏ tai dài nhảy nhót bên lối đi, đôi mắt long lanh canh chừng, đôi tai dài giật giật trong lúc từ tốn gặm nhấm những ngọn cỏ mềm cho bữa điểm tâm.

Laura chỉ dừng lại trong chòi để đặt thùng nước xuống, rồi vò ngay lấy chiếc xô đựng sữa. Cô chạy xuống triền dốc nơi cô bò Ellen đang đứng gặm cỏ non ngọt lịm. Ellen đứng nhai chậm rãi trong lúc Laura vắt sữa nó.

Mùi sữa ấm, ngọt nồng tỏa ra từ những tia sữa đang nổi bọt, hòa lẫn với hương vị mùa xuân. Đôi chân trần của Laura ướt ướt, mát lạnh trên lớp cỏ đẫm sương, ánh nắng ấm áp trên cổ, cô áp má vào một bên sườn ấm ấm

của Ellen. Bị buộc thùng vào chiếc cọc bé xíu, con bê sơ sinh của Ellen lo âu be be gọi mẹ, Ellen đáp lời bằng một tiếng kêu nhẹ dỗ dành.

Khi Laura vắt xong giọt sữa béo ngậy cuối cùng, cô kéo lê xô sữa vào chòi. Má đổ một ít sữa mới vào xô dành cho con bê. Phần sữa còn lại, má lọc qua một lớp vải trắng sạch vào trong các nôi, Laura cẩn thận bê nôi xuống hầm chứa trong lúc má gạt lớp kem dày khỏi chỗ sữa đã đông váng tối hôm qua. Rồi má trút chỗ sữa đã vớt kem vào xô cho con bê để Laura mang ra cho chú bê bé đang đói bụng.

Dạy bê sơ sinh uống sữa không dễ tí nào nhưng rất thú vị. Ngay lúc sinh ra, chú bê mới loạng choạng tập đứng theo bản năng đã biết húc húc cái đầu đỏ hồng vào vú mẹ tìm sữa bú. Nên khi ngửi thấy mùi sữa, nó cứ cố dụi đầu vào trong xô.

Laura phải cố giữ cho sữa khỏi tràn, và phải dạy chú bê cách uống sữa bởi nó có biết gì đâu. Cô nhúng mấy ngón tay vào sữa, để chú bê bé liếm liếm bằng cái lưỡi thô nhám, rồi nhẹ nhàng hướng mũi nó chạm vào sữa trong cái xô. Chú bê bé bất ngờ hít vào mũi, phì hơi mạnh đến nỗi sữa văng tung tóe ra ngoài, rồi dùng hết sức húc đầu vào xô sữa, khiến cái xô suýt bật khỏi tay Laura. Một lớp sữa vung lên ngang đầu chú bê làm ướt vạt trước áo đầm của Laura.

Thế là Laura nhấn nài bắt đầu lại, nhúng mấy ngón tay vào cho chú bê mút, cố giữ xô sữa cẩn thận, dạy cho con bê cách uống. Cuối cùng thì chú bê cũng đã uống được một ít sữa.

Kể đến Laura nhớ cọc, dẫn từng con, Ellen, chú bê bé, và con bê lên một tuổi đến chỗ cỏ mới tươi mềm. Cô đóng cọc sắt sâu xuống đất. Mặt trời đã lên cao, bầu trời xanh thẫm, mặt đất gợn làn sóng cỏ nhấp nhô trong gió. Có tiếng má gọi.